

«Παρεμβαίνοντες...»

Τὸ μολύβι καὶ ἡ γόμα

Θυσιάζουμε κάθε ἡμέρα κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας;

Ρώτησε τὸ μολύβι ἡ γόμα: - **Πῶς** εἶσαι φίλε μου;

Τὸ μολύβι ἀπάντησε θυμωμένα:

- **Δὲν** εἶμαι φίλος σου, σὲ μισῶ!...

Ἡ γόμα, ἐκπληκτικὴ καὶ λυπημένη, ἀπάντησε:

- **Γιατί;**

Τὸ μολύβι ἀπάντησε: - **Γιατί** σβήνεις αὐτὸ ποὺ γράφω.

Καὶ ἡ γόμα ἀπάντησε: - **Μόνο** λάθη σβήνω.

- **Καὶ** γιατί τὸ κάνεις; ...ρώτησε τὸ μολύβι.

- **Εἶμαι** προφυλακτικὴ καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ δουλειά μου.

- **Αὐτὴ** δὲν εἶναι δουλειά, ...ἀπαντάει τὸ μολύβι.

Ἡ γόμα ἀπάντησε: - **Ἡ** δουλειά μου εἶναι τόσο χρήσιμη ὅσο ἡ δική σου.

Τὸ μολύβι, μὲ σκληρὸ τόνο, εἶπε: - **Λάθος** κάνεις καὶ εἶσαι ἀλαζόνας, γιατί αὐτὸς ποὺ γράφει εἶναι καλύτερος ἀπὸ αὐτὸν ποὺ σβήνει.

Ἡ γόμα ἀπάντησε: - **Τὸ νὰ ἀφαιρεῖς τὸ λάθος ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ νὰ γράφεις τὸ σωστό.**

Τὸ μολύβι ἔμεινε γιὰ λίγο σιωπηλὸ, μετὰ, μὲ πέπλο θλίψης, εἶπε:

- **Μὰ** σὲ βλέπω νὰ μικραίνεις κάθε μέρα.

Ἡ γόμα ἀπάντησε: - **Γιατί** θυσιάζω λίγο ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου κάθε φορὰ ποὺ σβήνω ἓνα λάθος.

Τὸ μολύβι, μὲ φωνὴ πολὺ λυπημένη εἶπε:

- **Νιώθω** πιὸ κοντὸς ἀπὸ πρίν.

Ἡ γόμα τὸν παρηγοροῦσε λέγοντας: - **Δὲν** μπορούμε νὰ κάνουμε καλὸ στοὺς ἄλλους, ἂν δὲν εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ θυσιάσουμε κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας.

Μετὰ κοίταξε τὸ μολύβι μὲ στοργή καὶ εἶπε: - **Μὲ** μισεῖς ἀκόμα;

Τὸ μολύβι χαμογέλασε καὶ ἀπάντησε: - **Πῶς** νὰ σὲ μισήσω, ὅταν θυσιάζεις τόσα πολλά;

* * *

Κάθε μέρα ξυπνᾷς, καὶ ἔχεις μιὰ μέρα λιγότερη.

Ἄν δὲν μπορεῖς νὰ εἶσαι **μολύβι** γιὰ νὰ γράφεις τὴν εὐτυχία τῶν ἄλλων, γίνε καλὴ **γόμα** γιὰ νὰ σβήσεις τοὺς πόνους τοὺς καὶ νὰ σπέρνεις ἐλπίδα καὶ αἰσιοδοξία στὴν ψυχὴ τοὺς, θυμίζοντάς τοὺς ὅτι τὸ μέλλον εἶναι πιὸ φωτεινὸ.

Ὁ Ἑρανιστὴς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

15.6.2025 ἐκ. ἡμ.,

† Ἀγίου Προφήτου Ἀμώς,

καὶ † Ἀγίου Γλυκερίου τοῦ Ὁμολογητοῦ

